

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 546.

Svar (14/11 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål S 546.

Spm. nr. S 245

Til indenrigs- og sundhedsministeren (14/10 03) af:

Lars Kramer Mikkelsen (S):

»Vil ministeren oplyse, om cafeteriadrift i sportshaller, kultur- og medborgerhuse i forhold til kommunalfuldmagten, herunder tænkes der på konkurrence spørgsmål, og er der indløbet klager eller forespørgsler til ministeriet eller til konkurrencenmyndighederne om skævvridning af konkurrenceforhold?«

Svar (11/11 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune lovligt kan drive cafeteriaktivitet, er ikke reguleret i den skrevne lovgivning. Spørgsmålet skal derfor afgøres efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Det er antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at en kommune efter disse grundsætninger som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan drive handel, håndværk, industri og finansiel virksomhed. Som udgangspunkt kan en kommune derfor ikke drive cafeteriaktivitet.

Det er imidlertid antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at kommuner i et meget begrænset omfang kan varetage accessoriske opgaver, dvs. opgaver, der i princippet ikke er kommunale, men som knytter sig naturligt og tæt til varetagelsen af kommunale opgaver.

Hovedeksempler på accessorisk virksomhed er et cafeteria i en kommunalt ejet idrætshal eller i et kommunalt musikhus.

Det kommunale engagement i cafeteriaktivitet som accessorisk virksomhed kan imidlertid ikke udstrækkes videre, end hensynet bag kommunens adgang til at varetage opgaven nødvendiggør. Dette er baggrunden for, at der blandt andet stilles krav om, at varetagelsen af driften af cafeteriaktiviteten skal bortforpagtes på markedsmæssige vilkår.

Såfremt det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at det ikke er muligt for kommunen at bortforpagte driften af cafeteriaktivitet, er det antaget, at kommunen selv kan drive den pågældende virksomhed indtil videre. Får kommunen på et senere tidspunkt grund til at antage, at der er mulighed for at bortforpagte driften, skal kommunen på ny forsøge dette.

I tilknytning hertil har Konkurrencestyrelsen oplyst, at konkurrenceovens § 11 a, stk. 1, indebærer, at Konkurrencerådet kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsaktivitet, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales. § 11 a, stk. 2, bestemmer, at påbud efter stk. 1 kan udstedes, når støtten

- 1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
- 2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Konkurrencestyrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen siden den 1. oktober 2000 (ikrafttrædelsestidspunktet for lov nr. 416 af 31. maj 2000 om ændring af konkurrenceoven vedrørende konkurrenceforvridende støtte) har taget stilling til spørgsmålet om konkurrenceforvridende støtte i to sager, der vedrørte cafeterier i sportshaller, kulturhuse m.v. I begge sager blev det vurderet, at der ikke forelå konkurrenceforvridende støtte.

Endelig kan jeg oplyse, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet på baggrund af spørgsmålet har foretaget en elektronisk gennemgang af ministeriets journalsystem, der dækker perioden siden den 1. januar 1992. Denne gennemgang har vist, at ministeriet i denne periode har behandlet to generelle sager samt en konkret sag vedrørende det kommunale engagement i cafeteriaktivitet. I den konkrete sag vurderede ministeriet, at der ikke forelå konkurrenceforvridende støtte.